

i budgettet for året 1971-72 er optaget som bidrag til amtskommunen. Bidraget fradrages således med det fulde i budgettet optagne beløb, uanset at en fjerdedel af beløbet ikke opkræves.

De skattearter, der indgår i beregningen, er personlig kommunal indkomstskat og samtlige ejendomsskatter, d. v. s. grundskyld, ejendomsskyld og tillægsgrundskyld, samt dækningsafgift. Sømandsskat, andel i selskabsskat og særlig indkomstskat samt kirkelige afgifter medregnes ikke.

Til § 2.

Da amtskommunal indkomstskat første gang svares i 1972, forslås det, at maksimum for amtskommunernes skatteudskrivning beregnes på grundlag af amtskommunernes udskrivning på kommunerne samt udskrivning af ejendomsskatter og dækningsafgift i 1971-72. Det bemærkes, at der ikke ved bestemmelserne i § 2 sker nogen ændring i reglerne om udskrivning på indkomst og fast ejendom i loven om udskrivning af skat til amtskommunen.

Til § 3.

Som nævnt ovenfor giver lovforslaget adgang til forhøjelse af maksimum for skatteudskrivningen i kommuner med en relativt stor befolkningstilvækst og i alle kommuner som følge af forhøjelsen af kommunernes andel i udgifter til boligsikring og som følge af lov om børnetandpleje, jfr. § 1, nr. 2 og 3. For Københavns og Frederiksberg kommuner giver forslaget adgang til endvidere at tillægge merudgifterne til befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende.

For amtskommunerne giver lovforslaget adgang til forhøjelse af maksimum for skatteudskrivningen som følge af befolkningstilvækst på tilsvarende måde som for kommunerne og i øvrigt som følge af bestemmelserne om befodringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende.

Den foreslåede dispensationsregel i § 3 vil ud over det i de generelle bemærkninger anførte eventuelt kunne finde anvendelse, såfremt omlægningen af

byrdefordelingen i øvrigt måtte medføre særlige økonomiske vanskeligheder for enkelte kommuner. Der må i denne forbindelse ses bort fra ophævelsen af den automatiske vejrefusion. For kommunernes vedkommende vil den mindreindtægt, der skyldes, at kommunerne som alt overvejende hovedregel fører vejrefusionen til indtægt i det år, hvor de refusionsberettigende udgifter afholdes, og ikke i det år, refusionen kommer til udbetaling, blive modsvaret af, at de tilskud efter objektive kriterier i henhold til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til og udligning mellem kommunerne, der første gang kommer til udbetaling i regnskabsåret 1973-74, som en overgangsordning kan optages til indtægt på driftsbudgettet for regnskabsåret 1972-73. De likviditetsmæssige virkninger af bortfaldet af vejrefusionen, der efter de gældende regler ville være kommet til udbetaling omkring den 1. maj 1973, afhjælpes af, at de nævnte tilskud efter objektive kriterier ligeledes som en overgangsordning for finansåret 1973-74 vil blive udbetalt med hele beløbet i maj måned 1973.

Heller ikke for amtskommunerne vil der i almindelighed være behov for dispensation fra bestemmelsen om maksimum for skatteudskrivningen, idet der ydes de fleste amtskommuner kompensation for vejrefusionens bortfald gennem et forhøjet skattegrundlagstilskud i henhold til lov om generelle tilskud til kommunerne. Som for tilskuddet efter objektive kriterier til kommunerne vil også forhøjelsen af skattegrundlagstilskuddet til amtskommunerne som en overgangsordning for finansåret 1973-74 blive udbetalt med hele beløbet i maj måned 1973 og kunne føres til indtægt på amtskommunernes driftsbudget for regnskabsåret 1972-73.

For visse amtskommuner (som også for enkelte kommuner) indtræder der i øvrigt en besparelse allerede fra og med regnskabsåret 1972-73 som følge af statens overtagelse af visse vejstrækninger, der hidtil har været under amtskommunal (kommunal) styrelse.